

søgelsen saavel af denne Sag som af mange andre Sager deroppe.

Den højtærede Minister gik ud fra, at Sagen nu havde været til Undersøgelse i Finansudvalget, men vi hørte af den højtærede Ordfører, at han henholdt sig ganske til Ministerens Udtalelser og ikke i øvrigt havde beskæftiget sig med Sagen, uagtet jeg har imødegaaet den højtærede Minister. Nu kan det godt være, at Finansudvalgets Tid har været saa stærkt optagen, at det ikke har kunnet begrave sig i de mange Bilag. Men det er altsaa givet, at der ikke har fundet en indgaaende Undersøgelse Sted i Finansudvalget. Den ærede Ordfører udtalte, at vedkommende var optraadt næsvist og havde gjort sig skyldig i Insubordination, men jeg har i Dag netop oplyst, at noget saadant ikke har fundet Sted. Han har gjort sin Pligt, optraadt med Konduite og ikke gjort sig skyldig i nogen Insubordination. Han har faaet en Reprimande fra Direktoratet, som har været ganske ufortjent. Næsvigheden findes nok snarere andre Steder, nemlig hos Kryolitselskabets Embedsmænd, som have skaltet og valtet, som de syntes.

Angaaende Opmaalingen af Kryolitstablerne deroppe skal jeg sige, at Kontroløren har en bestemt Instruks at gaa frem efter, men den er ganske tilsidesat fra Selskabets Side i Aarvis. Da denne Sag sidst blev omtalt her, blev det særlig af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagt, at Kontroløren jo kunde gaa hen og undersøge disse Kryolitstabler en anden Gang, de laa jo fremme. Naturligvis er det mig godt nok kendt, at man ikke opbevarer Kryolitstabler i Dagligstuer eller Kommodeskuffer, men naar man mener, at Statens Repræsentant paa Stedet skal luske sig til at se paa, hvad han skal undersøge, maa jeg hævde, at dette er ganske uværdigt for ham. Den højtærede Minister vilde ikke regne ham for mere end f. Eks. en Assistent ved Københavns Gasværk, men det maa blive Ministerens Sag, jeg synes, at Statens Repræsentant overfor et privat Selskab, hvis Formaal kun er at tjene Penge, maa sættes højere. Og naar der er foreskrevet bestemte Regler for Opmaalingen, er det, fordi disse skulle respekteres fra begge Sider, idet begge Parter skulle være til Stede derved. Saaledes skal Opmaalingen være. Ellers kunde Driftsbestyreren sige, hvad kommer det Skøn mig ved, som Inspektøren har foretaget uden min Nærværelse. Det behøver man ikke at rette sig efter. De skulle

begge være til Stede, og Opmaalingen skal foregaa paa en bestemt Maade. Det har man ikke brudt sig om, lige saa lidt som om de andre Bestemmelser i Instruksen. Talen er ikke blot om de enkelte Forhold, den højtærede Minister nævnedes, men om en hel Række andre Forhold deroppe.

Jeg hører altsaa, at Sagen ikke har været Genstand for nogen grundig Undersøgelse i Finansudvalget, og som Følge deraf har Finansudvalget ikke kunnet danne sig noget rigtigt Skøn derover. Da der tillige foreligger disse ny Oplysninger, jeg har nævnt, og om hvilke der senere er sendt en særlig Skrivelse til Finansudvalget fra Andrageren — denne er rimeligvis heller ikke bleven nøjere undersøgt —, vil jeg antage, at Finansudvalget ikke har set klart i denne Sag. Det kan dog maa ske ved en senere Lejlighed faa Sagen undersøgt og komme til Klarhed derover. Jeg tager da mit Ændringsforslag tilbage, idet jeg antager — uden dog at vide noget derom —, at Andrageren vil komme igen ved en senere Lejlighed, han skal i hvert Fald ikke være forhindret deri ved, at mit Forslag forkastes.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Ellinger: Jeg optager det og skal blot gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, der nu havde Ordet. Det undrer mig, at det ærede Medlem vender tilbage til den sørgeligt berømte Opmaalingshistorie. Det ærede Medlem har ikke afkræftet, at det staar den paagældende Embedsmand frit at maale, naar som helst han lyster. Først naar det viste sig, at Resultatet af hans Opmaaling var i Uoverensstemmelse med de Maalinger, som Kryolitselskabets Embedsmænd havde foretaget, var der Anledning til at bringe denne Sag frem i Tinget. Maa jeg dertil føje, at ærede Medlemmer bedst kunne se hele Karakteren af det Angreb, der her er rettet paa Kryolitselskabets Embedsmænd i en Passus, der findes i den paagældende Hr. Jantzens offentlige Udtalelse, den Anke nemlig, som han retter mod hele Opmaalingen: at man ikke foretager Opmaaling af disse Kryolitbunker straks, naar de ere satte, men derimod vente, indtil de „sætte“ sig. Først da maaler man dem op. Jeg synes, dette giver et ganske godt Billede af hele Karakteren af Angrebet, thi hvad den paagældende ønsker er ikke blot, at selve Kryolitbunkerne skulle